

Sprüche 8

Septuaginta (LXX)

1 σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ

2 ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν ἀνὰ μέσον δὲ τῶν τρίβων ἐστηκεν

3 παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται

4 ὑμᾶς δὲ ἄνθρωποι παρακαλῶ καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἄνθρωπων

5 νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν οἵ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν

6 εἰσακούσατέ μου σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὁρθά

7 ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ

8 μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλῶδες

9 πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσιν καὶ ὁρθὰ τοῖς εύρίσκουσιν γνῶσιν

10 λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον ἀνθαιρεῖσθε δὲ αἴσθησιν χρυσίου καθαροῦ

11 κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν

12 ἐγὼ δὲ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην

13 φόβος κυρίου μισεῖ ἀδικίαν ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὄδοὺς πονηρῶν μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὄδοὺς κακῶν

14 ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια ἐμὴ φρόνησις ἐμὴ δὲ ἴσχύς

15 δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν καὶ οἵ δυνάσται γράφουσιν δικαιοσύνην

16 δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς

17 ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ οἵ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσιν

18 πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη

19 βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον τὰ δὲ ἐμὰ γενήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ

20 ἐν ὄδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ καὶ ἀνὰ μέσον τρίβων δικαιώματος ἀναστρέφομαι

- 21** ἐὰν ἀναγγεῖλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα μνημονεύσω τὰ ἔξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι
- 22** κύριος ἔκτισέν με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ
- 23** πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέν με ἐν ἀρχῇ
- 24** πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων
- 25** πρὸ τοῦ ὅρη ἐδρασθῆναι πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾷ με
- 26** κύριος ἐποίησεν χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν
- 27** ἡνίκα ἡτοίμαζεν τὸν οὐρανόν συμπαρήμην αὐτῷ καὶ ὅτε ἀφώριζεν τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων
- 28** ἡνίκα ἴσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανὸν
- 29** καὶ ἴσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς
- 30** ἡμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα ἐγὼ ἡμην ἦ προσέχαιρεν καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ
- 31** ὅτε εὐφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας καὶ ἐνευφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων
- 32** νῦν οὖν υἱέ ἄκουε μου
- 34** μακάριος ἀνήρ ὃς εἰσακούσεται μου καὶ ἀνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὄδοις φυλάξει ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων
- 35** αἱ γὰρ ἔξοδοι μου ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου
- 36** οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἀμαρτάνοντες ἀσεβοῦσιν τὰς ἑαυτῶν ψυχάς καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσιν θάνατον